

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.01.1983, sp. zn. 11 Tz 57/82, ECLI:CZ:NS:1983:11.TZ.57.1982.1

Číslo: 47/1983

Právní věta: K aplikaci ustanovení § 28 odst. 4 vyhl. č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu. Jestliže vozidlo opatřené podle § 28 odst. 4 vyhl. č. 100/1975 Sb. oranžovým výstražným světlem odbočuje vpravo a vzhledem k délce nákladu lze předpokládat, že konec nákladu vybočí při tom doleva do profilu kolejiště elektrické dráhy je řidič tramvajové soupravy jedoucí za vozidlem povinen včas snížit rychlost jízdy nebo i zastavit, aby předešel střetu tramvaje s vozidlem.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.01.1983

Spisová značka: 11 Tz 57/82

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Obecné ohrožení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 180 100/1975 Sb. § 28 ods. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1983 sb. rozh.

K aplikaci ustanovení § 28 odst. 4 vyhl. č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu.

Jestliže vozidlo opatřené podle § 28 odst. 4 vyhl. č. 100/1975 Sb. oranžovým výstražným světlem odbočuje vpravo a vzhledem k délce nákladu lze předpokládat, že konec nákladu vybočí při tom doleva do profilu kolejiště elektrické dráhy je řidič tramvajové soupravy jedoucí za vozidlem povinen včas snížit rychlost jízdy nebo i zastavit, aby předešel střetu tramvaje s vozidlem.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 18. 1. 1983 sp. zn. [11 Tz 57/82.](#))

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení městského soudu v Praze ze dne 24. června 1982 sp. zn. 8 To 297/82 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 2 z 10. 3. 1982 sp. zn. 5 T 335/81 byl obviněný J. D. uznán

vinným trestným činem obecného ohrožení podle § 180 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu jednoho roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu osmnácti měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložil soud obviněnému povinnost nahradit poškozenému Dopravnímu podniku hl. m. Prahy škodu ve výši 13 095 Kčs.

Obviněný spáchal trestný čin podle rozsudku tím, že dne 6. 4. 1981 v Praze 8 na křižovatce ulic Sokolovská - Rudé armády jako řidič obsazeného vlaku elektrických drah linky č. 25 nevěnoval dostatečnou pozornost jízdě dráze, míjel již odbočující tahač SPZ KD 34-32 s nadměrným nákladem a způsobil zachycení nákladu, přičemž došlo ke zranění cestujícího R. H., které si vyžádalo léčení a neschopnost práce jmenovaného od 9. 4. do 13. 4. 1981, a ke škodě na vlaku dopravního podniku hl. m. Prahy - Elektrické dráhy ve výši 47 560 Kčs.

K odvolání obviněného městský soud v Praze usnesením z 24. 6. 1982 sp. zn. 8 To 297/82 rozhodl podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. tak, že rozsudek obvodního soudu zrušil v celém rozsahu a podle § 260 tr. ř. věc vrátil k došetření obvodnímu prokurátorovi Dopravní prokuratury pro území hlavního města Prahy.

Proti tomuto usnesení městského soudu podal generální prokurátor v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona. Dovodil v ní, že městský soud porušil zákon v ustanovení § 260 tr. ř. ve prospěch obviněného, když se domáhá, aby řízení bylo doplněno zjištěním okolností, které již nelze zjistit. Jde o provedení vyšetřovacího pokusu s nákladem vodovodních rour dlouhých 15 m, které nelze opatřit a nelze tedy ani ověřit, zda obviněný mohl vidět, že na trajleru je dááno znamení o odbočování vpravo. Nicméně ve věci byly opatřeny dostatečné důkazy pro spravedlivé rozhodnutí věci. Další požadavek městského soudu na doplnění znaleckého posudku grafickým řešením dopravní nehody není pak důvodem pro vrácení věci prokurátorovi k došetření, protože o doplnění v tomto směru mohl městský soud požádat znalce podle § 109 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu podané stížnosti pro porušení zákona správnost výroku napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že byl porušen zákon ve vytýkaném směru.

Příčinou posuzované nehody byla skutečnost, že při odbočování tahače s přívěsem s nákladem vodovodních rour dlouhých 15 m na křižovatce vpravo stočila se zadní část nákladu do kolejiště, a to v době, kdy projížděla tramvajová souprava linky č. 25, kterou řídil obviněný D. První vůz tramvajové soupravy projel, avšak druhý vůz byl zachycen koncem nákladu.

Svědectví bylo prokázáno, že tahač byl opatřen zvláštním výstražným světlem oranžové barvy odpovídajícím ustanovení § 28 odst. 4 vyhlášky č. 100/1975 Sb., které bylo v provozu, a proto ve znění cit. vyhlášky byli řidiči ostatních vozidel povinni podle okolností snížit rychlost jízdy a popřípadě i zastavit. Tuto povinnost měl i obviněný, když vedle této soupravy projížděl.

Dále bylo svědky prokázáno, že na přívěsu bylo zapnuto pravé směrové světlo.

Znalec z oboru silniční dopravy propočty dovodil, že konce nákladu z místa, kde souprava stála před křižovatkou, do místa střetu popojel o 18 m, což při průměrné rychlosti jízdy 5 až 7 km/hod. trvalo 9,27-12,9 sec. Za stejnou dobu ujela tramvajová souprava řízená obviněným 60 až 83 m a byla od konce nákladu vzdálena 20 až 43 m. Z uvedeného znalec dovodil, že v této situaci obviněný mohl vidět, že souprava s nákladem se rozjíždí a mohl také vidět pravé směrové světlo ukazující, že souprava bude odbočovat vpravo.

Nutno dodat, že ujela-li souprava s nákladem do místa střetu, který je situován tak, že tahač je již za křižovatkou v ulici vpravo, celkem 18 m, lze logicky dovodit, že obviněný musel včas vidět, že

souprava s nákladem odbočuje vpravo. V této dopravní situaci mohl a měl předpokládat, že konec nákladu se bude natáčet do jízdního profilu tramvaje.

Vycházeje z takto provedeného dokazování měl obvodní soud možnost učinit spolehlivý závěr, že obviněný posuzovanou nehodu zavinil tím, že nerespektoval ustanovení § 28 odst. 4 vyhlášky č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu, a dopustil se tak trestného činu obecného ohrožení podle § 180 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zák.

Vzhledem k uvedenému není důvodný požadavek odvolacího soudu na doplnění řízení provedením vyšetřovacího pokusu. Dále není důvodný požadavek tohoto soudu na doplnění řízení vypracováním grafického řešení posuzované dopravní nehody.